

22.

Věk: 24

Vzdělání: VŠ- Bc., nyní Mgr. na ped. fakultě MU

Pohlaví: žena

Zaměstnání: student

Bydliště: nyní Brno, pochází z Lelekovic

Tak jak trávíš svůj volný čas?

Volný čas trávím v práci a ve škole. No a pak samozřejmě nějaký koncerty, divadlo a takovýchle zájmový činnosti.

A jakou hudbu posloucháš?

Převážně big beat.

A na těch koncertech jsi jak často, v rámci měsíce?

Spíš jednou za půl roku.

A film?

Jako třeba kino?

Třeba?

Do kina chodím třeba jednou za dva měsíce. Jinak doma na počítači.

A žánr?

Scifi.

Takže i knihy?

Když mám čas, tak čtu i ráda scifi.

A jinak?

Mám ráda Hrabala, Kafku a k ničemu jinému se zatím nedostanu, není čas. V rámci školy čtu jen to co musím, ale jinak jsem schopná za rok přečíst dvě knížky.

Jakou funkci má kultura v Tvém životě? Třeba i z hlediska času kolik jí věnuješ...

Myslím, že celkem důležitý, protože času jí věnuju docela dost. I když na ni nemám moc čas, ale tak jednou do týdne si ho najdu.

A divadlo bys teda zařadila kam?

Na druhou příčku určitě.

A do kterých divadel chodíš?

HaDivadlo, Husa na Provázku a sem tam si zajedeme na nějaký improvizální divadlo po republice.

A třeba do prahy?

Ne, my spíš tady ty menší divadla.

Říkáš mi, takže...

S partnerem, vždycky s partnerem.

A tak jak často konkrétně to divadlo?

Tak to bych mohla říct, že jednou za dva měsíce určitě jo.

Takže jaký typ divadla, říkalas, že ty malá..

Hlavně tu improvizaci, tu máme nejradši nebráníme se experimentálnímu divadlu.

Říkáš experimentálnímu, dokázala bys to specifikovat?

Pro mě je to něco kde to není pouze činohra s dějem, který hrají herci, ale je to víc obrazný a ta forma, kterou to podávají není běžná. To znamená, že to může být kombinace hudby, kreslení a takových věcí.

A tady v brně to teda dělá kdo?

Husa.

A kdo myslíš, kdo je ten kdo tam experimentuje v tom divadle nějaký režisér?

Nevím. Já tam ty umělce neznám

A podle čeho si teda vybíráš na co půjdete?

Buď podle herců, který známe, těch je teda málo nebo na doporučení.

A sleduješ ty herce i mimo to divadlo.

Ne. Jen vím, že jsem jednoho herce z husy, který nevím jak se jmenuje viděla i v televzi. A samozřejmě z ha divadla liška, toho znám. Jinak ne.

A znáš repertoár třeba husy, že bys dokázala specifikovat, jaké tituly uvádí?

Jako žánry?

Třeba..

My tam chodíme převážně komedie a zábavné činohry. A tím bych řekla, že se tím ta husa i prezentuje.

Jak bys specifikovala tu husu v rámci ostatních brněnských divadle?

Pro mladý a netradiční.

A čím myslíš, že je to pro mladý?

Už tím výběrem těch her na kterých jsem teď byla. Jednak jsem v tom publiku ani starší lidi nepostřehla a starší lidi beru, řádově od 40 víš. Myslím, že by to pro ně bylo i těžce stravitelné, myslím, že některé věci jsou tam hodně odvážný. Nebo tak to alespoň vnímám.

A jak vnímáš rozdíl mezi ha divadlem a husou?

Určitě mi přijde, že populárnější je husa. Víc experimentálnější.

A jak často chodíš do ha divadla?

Určitě míň než do husy, takže tak jednou za půl roku

Cos tam viděla?

Teď jsme tam dlouho nebyli, ale naposled jsme viděli Doma u Hittlerů.

A líbilo?

Mě se to líbilo hodně. Byli jsme velice spokojení.

Takže si vybíráte představení podle čeho?

Jednak teda podle názoru ostatních co na tom byli a taky je pro nás důležitý, pobavit se u toho, zasmát.

A čteš recenze?

Nečtu recenze.

A třeba kulturní pořady v televizi nebo rádiu?

Televizi nemáme. Ale třeba na internetu sledujeme partičku, takže zase zábavní pořad.

A improvizace v huse sledujete?

Ne, ne, na tom jsme nebyli.

A když jdete večer do divadla, tak co v rámci toho dne to pro vás představuje?

No, určitě se těšíme. Protože je to odpočinek, relaxace..

Je třeba něco ten den jinak než když třeba jdete do hospody?

Jako že se jinak oblíknem?

No, spíš nějaký rituál.

Ne, to ne.

A tu návštěvu spojujete s nějakou společenskou akcí?

Často chodíme s přáteli. Takže samozřejmě potom si jdeme někam sednout.

Chodíte do nějaký konkrétní hospody?

No často chodíme na šilingrák, my si pak chodíme třeba ještě zahrát šipky nebo kulečnick.. takže nejde jenom o to si popovídat, ale i nějaká další aktivita.

Takže to i rozebíráte?

Určitě.

Jak probíhá takový rozhovor.

No, tak první co, tak když jsme byli na tom experimentálním divadle, tak občas je tam pro některý lidi složitý najít to, co se tam má hledat. Takže to rozebíráme, co tam byla, co to znamenalo, jaký to mělo smysl a co to mělo naznačit ta myšlenka. Setkala jsem se už s tím, že kamarád, s kterým jsme byli v huse, tak se mu to nelíbilo, nebyl spokojený, protože v tom neviděl ten děj. Takže to samozřejmě rozebíráme a sdělujeme si pocity, jestli se nám to líbilo, jestli by sme na to šli ještě jednou.

Takže jste na něčem byli víckrát, když vás to zaujalo?

Ještě se nám to nestalo, že bychom byli na něčem víckrát z časových důvodů, ale neznamená to, že bychom nechtěli. Ale třeba teď jsme byli na To léto a na to bychom určitě rádi šli ještě jednou.

A z jakýho důvodu?

Tam byla úžasná atmosféra, diváci byli zapojení do té scény, na konci jsme byli spokojení, že si člověk mohl s těma hercem jít dát pivečko, popovídat si, zapálit si, takže nám to přinášelo i to, že tam byla možná ta konfrontace s tím hercem.

A jak vnímáš tu husu, v rámci týhle společenský angažovanosti?

Jako komunikaci s divákama?

Tak.

Kladně. To by k tomu divadlo mělo patřit. A uspokojuje nás to. Podle nás to nefunguje s tím stylem, že tam je opona a herci prostě jedou domů. Třeba i díky tomuhle představení, nám přijde, že ta husa nebo ti herci s lidmi komunikují hodně. Jako jediná z těchhle divadel v brně.

Takže je to jeden z důvodů, proč..

Určitě, proto tam chodíme a rádi.

Husa má i takový různý mimodivadelní akce. Jako byl kabinet havel nebo teď janáček.takový diskuzní večery a tak. Jestli to sledujete.

My na to nechodíme. Já bych třeba i zašla, ale partner není založ tímhle směrem. Ale mě se to líbí,

A proč myslíte, že to dělají

Že chtějí asi nějakou zpětnou reakci diváků.

A myslíš, že je v tom třeba i nějaká politická angažovanost?

Já myslím, že husa je politicky angažovaná i některé hry odráží dění v republice.

A jakým směrem?

No, já můžu říct, jak se prezentuje, že na ty lidi chce působit, jak to alespoň vnímám já.

Jo. Jo.

Že se snaží těm lidem pomoci najít nějakou správnou cestu, když je dnešní svět strašně uspěchaný a je plný správných věcí a ona se snaží ukázat lidem, že to není zase tak zlý a jenom zlý. Že chce lidem ukázat jinej pohled na to dění okolo

A jak operativně vybíráte to představení.

Většinou mi nabídne lístky kamarádka nebo řekne, tohle je dobrý a v podstatě pokud mám možnost, tak hned bereme a jdeme.

Takže je spontánně?

Jo. Většinou je to během pár dní.

Takže žádný plánování dopředu.

Ne, to ne.

O to větší je to očekávání co to bude, co přijde.

A stalo se, že bylo někdy očekávání nenaplněno? Ať už negativně nebo pozitivně?

Spíš pozitivně. Jestli někdy, tak určitě pozitivně. právě poslední hra na které jsme byli, tak tam bylo dalece předčeno naše očekávání.

Jak dlouho po té návštěvě ti vydrží ten zážitek?

Dlouho, kdybych to měla říct, tak dva měsíce klidně, člověk si na to vzpomene, zasměje se třeba i zpětně spoustě věcem,

A co myslíš, že je to, co v Tobě zůstane? V rámci toho představení, co na Tebe můž působit.

Některý představení mají takový náboj, že mě v tu chvíli dobije, takže já odcházím spokojená, odpočatá, to je to co vě mě zůstává, ten pocit spokojenosti.

Zkusím se zeptat tak, jestli máš zážitek, který byl už třeba dávno, ale pořád se ti vracel? Dejme tomu největší zážitek?

Ta přímá komunikace s těma herce po představení. To že oni sami za náma přišli a ptali se jak se nám to líbilo a podobně, takže pro mě největší zážitek z představení, je právě ta diskuze s těma hercem po představení.

Já bych se přece jen vrátil k tomu představení, nemusí to být třeba jen z husy.

Abych řekla pravdu, tak tohle je ten největší zážitek.

A nejhorší?

Já mám nejhorší zážitek z operety, která trvala 4 hodiny. Což je pravda, že mi bylo asi 14, takže to asi není úplně věk na takovýhle představení.

Jo bavili jsme se o tom publiku. Tys říkala, že tam chodí mladí.

No, na představení na kterých jsme byli, tak většinou jo, třeba i dost mladší než my.

A co je to za typ lidí, dá se to určit?

Podle mě mladí lidé, kteří byli k té kultuře vedení i doma. Třeba nikdy jsem v publiku neviděla nějaký třeba hiphopery nebo tak, že to musí být i nějaký styl životní. Takže lidi co mají životní styl, co mají k té kultuře blízko.

A třeba co se týče vzdělání

Já myslím, že převážně vysokošláci. A zaměření

Humanitně

A muži? Ženy?

To bych řekla, že asi tak na stejno.

A dá se třeba charakterizovat způsob oblékání?

Ležerní styl. Žádná oficialita, ale zase to neznamena, že budu otrahaný, ale kravatáci to zrovna ne.

A kdy jsi na představení, všímáš si třeba toho okolního publika?

Všímá, alespoň toho blízkého okolí určitě.

A jak to na tebe působí?

Samozřejmě, když se publikum tváří spokojeně a směje se, tak to ve mně taky vyvolává ten příjemný pocit. Určitě jsem do určité míry ovlivněná okolím.

A když třeba srovnáš lidi co chodí do husy nebo třeba do městského, mahenky nebo hadivadla?

Určitě, jednak zase věkově, kde do hadivadla zase chodí ti mladší, tak do 35. městský divadlo si myslím, že svým repertoárem může přitahovat divadlo od těch 40 a víc a mahenka ta je hodně specifická, protože pro mě jsou to hodně velké klasiky, takže tam zase chodí ty starší ročníky.

Takže myslíš, že ta profilace je jaká. Jaký typ diváka to je, třeba u městského divadla. Čím jsou ty lidi, co chodí tam jiní, než chodí do husy?

Hry, který se tam hrajou my nepřijdou tak myšlenkově hluboký. Přijdou mi populárnější a známější. Možná i cenou vstupného.

Myslíš, že v huse jsou ty ceny adekvátní?

Určitě. Teda alespoň já to vnímám tak, že za to co je mi tam podávaný jsem ochotná zaplatit to co tam platím.

A kdyby ti divadlo kolidovalo s nějakou akcí, třeba s tím kinem, tak vyhraje co?

Divadlo. Pro mě je to příjemnější, protože je tam i ten přímý kontakt s těma hercema člověk k ni má blíž. Asi bych dala přednost divadlu i před koncertem.

A jak ses vlastně dostala k divadlu?

U nás doma se chodilo do divadla, chodilo se do ha divadla a do husy, takže pro mě je to normální věc. Součást života.

Takže rodiče ještě pořád chodí?

Chodí.

A kam?

Nebrání se ha divadlu ani huse. Samozřejmě si rádi zajdou i do janáčkova divadla i do mahenky.

A vnímáš třeba historii to ho divadla?

Jako fakta nevím, ale tu husu mám zařazenou do skupiny, která se začla rozvíjet po 89 a s tím to mám spojeným.

A víš co tam bylo za herce nebo tvůrce. Kdo je s tím divadlem spojený?

Ne.

Ani teda ty osobnosti teď nevnímáš? Třeba kdo je uměleckým šéfem.

Ne, opravdu nevybíráme hry podle toho, kdo to režíroval nebo tak, takže nemám tušení.

A v huse, podle těch určitých inscenací myslíš, že se liší co se týče formy? Myslím nějaké poetiky nebo způsobu práce.

Určitě tam rozdíly jsou.

Třeba konkrétně.

No, určitě třeba je rozdíl v tom, jestli se to hraje ve velkém sálu nebo nahoře v tom zrcadlovém sále.

Já spíš myslel, jestli si to divadlo udržuje svoji poetiku?

Určitě, to divadlo má svoji určitou pověst. Nějakou charakteristiku, které se drží.

Ovlivňuje nějak vnímání třeba tvoje nálada?

Právě naopak. Divadlo ovlivňuje to, jak se cítím, takže i když mám blbej den, tak mě to vlastně nakonec neovlivní.

Jaká je podle tebe funkce divadla?

Socializace, informovanost, zábava, relaxace.

A myslíš, že se ta funkce divadla nějak proměnila?

Já myslím, že ne.

A třeba konkrétně té husy?

Já myslím, že ne, spíš se změnilo moje vnímání třeba rokama. Člověk už spoustu věcí vidí jinak, do některých věcí by chtěl zasáhnout a tak.